

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Пвж 157/20
17.6.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Јасминке Обућине, као председника већа, судије Биљане Суботић и судије Миле Ђорђевић, као чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником Предузеће „....“ за спољну трговину, велетрговину и шпедицију ДОО .... - у стечају, из ....., ..., решавајући по жалби стечајног повериоца АА из ....., кога заступа адвокат Ковачевић Бошко из ....., изјављеној против решења Привредног суда у .... Ст .... од ..... године, на седници већа одржаној дана 17.6.2020. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба стечајног повериоца и решење Привредног суда у .... Ст ..... од ..... године **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Привредни суд у ....., решењем Ст .... од ..... године, ставом I изреке одбио је захтев АА из ..... од 10.3.2020. године, за исправку коначне листе утврђених и оспорених потраживања у делу који се односи на потраживање овог повериоца и у ставу II је одбацио компензациони приговор изјављен поднеском од 10.3.2020. године.

Благовременом жалбом наведено решење у целости, због битне повреде одредаба стечајног поступка и погрешне примене материјалног права побија поверилац АА преко пуномоћника, са предлогом да другостепени суд усвоји наводе жалбе и првостепено решење преиначи или пак исто укине и врати на поновни поступак. У жалби се у битном указује да је погрешно примењено материјално право побијаним решењем, јер првостепени суд није ценио да је поверилац пре подношења предлога за покретање стечајног поступка стекао право на пребијање свог потраживања према стечајном дужнику, те да отварањем стечајног поступка није изгубио то право. Такође се указује да је у конкретном случају право повериоца настало правноснажношћу пресуде П .... од ..... године, а које право није постојало у тренутку доношења закључка којим је утврђена коначна листа.

Испитујући законитост и правилност првостепеног решења, применом одредби члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, а на основу одредбе члана 7. Закона о стечају, Привредни апелациони суд налази да је жалба стечајног повериоца неоснована.

Из стања у списима предмета произлази да је првостепеним решењем од 28.4.2015. године отворен стечајни поступак над стечајним дужником, а оглас објављен дана 8.5.2015. године. АА из ....., у својству повериоца, поднео је пријаву потраживања, а непосредно пре доношења решења о отварању поступка стечаја подношењем тужбе покренуо је парнични поступак за раскид Уговора о удруживању средстава ради изградње станова и Анекса наведеног уговора и исплате дугованих пенала. Одлучујући

по тужби Привредни суд у .... пресудом П .... од ..... године, утврдио је да је тужилац повукао тужбу у делу у којем се тражи да се утврди да је тужени дужан да тужиоцу исплати износ од 40.700 еура, утврђено је да је Уговор о удруживању средстава ради изградње станова закључен 8.6.2007. године између стечајног дужника као инвеститора и АА као удружиоца, као и накнадно закључен Анекс раскинути, утврђено је да је основано потраживање камате на износ од 4.904.846,54 динара, почев од 28.4.2015. године као дана отварања стечајног поступка па до исплате и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. У поступку стечаја над стечајним дужником дана 16.9.2015. године, донет је закључак о коначној листи утврђених и оспорених потраживања, на основу пријављеног потраживања од стране повериоца АА, а у којој пријави није доставио изјаву о пребијању.

Из стања у списима даље произлази да је пред Привредним судом у .... под бројем П .... вођен парнични поступак по тужби стечајног дужника којом је тражио да се утврди потраживање према туженом АА у износу од 25.000 Eur, са припадајућим каматама, у ком поступку је АА као тужени истакао компензациони противтужбени захтев за износ од 25.000 Eur, у динарској противвредности, у односу на стечајног дужника. Привредни суд у .... у наведеном поступку донео је пресуду П .... од ..... године, а која је стекла својство правноснажности дана 31.1.2020. године, а којом пресудом је усвојен у целости тужбени захтев тужиоца - стечајног дужника, а одбачена компензациона противтужба повериоца АА.

Одредбом члана 85. став 3. Закона о стечају, прописано је да ако после измирења свих потраживања постоје расположива средства за исплату стечајни судија одобрава обрачунавање и плаћање камате стечајним повериоцима и за период после отварања стечајног поступка и обрачунавање и плаћање камате обезбеђених поверилаца која нису измирена из реализоване вредности предмета обезбеђења, а ставом 4. да се наведена камата обрачунава по прописима којим се одређује стопа законске затезне камате из облигационих односа, при чему се камата свим стечајним повериоцима исплаћује сразмерно, независно од исплатних редова.

Имајући у виду наведену одредбу правилно закључује првостепени суд да нису испуњени услови за исправку коначне листе утврђених и оспорених потраживања, у делу захтева повериоца који се односи на утврђење постојања потраживања у износу од 4.904.846,54 динара са каматом почев од 28.4.2015. године па до исплате, као и потраживање у износу од 351.940,00 динара, са законском затезном каматом од 22.3.2018. године па до исплате. Ово стога што се према одредби члана 116. став 1. Закона о стечају, потраживање сматра утврђеним ако није оспорено од стране стечајног управника или од стране поверилаца до закључења испитног рочишта, а одредбом члана 117. став 2. истог Закона, прописано је да поверилац који није покренуо парницу или тражио наставак прекинуте парнице губи право и својство стечајног повериоца.

У конкретном случају, из стања у списима произлази да је АА у својству повериоца пријавио потраживање које му је оспорено, а о ком је он водио поступак пред Привредним судом у .... П .... од ..... године, у ком је донета одлука да је АА, у својству тужиоца, повукао тужбу за износ главног дуга од 4.904.846,54 динара, а да му је основано потраживање једино на име камате на наведени износ од дана отварања поступка стечаја па надаље.

Имајући у виду цитирану одредбу 85. Закона о стечају, правилно закључује првостепени суд да није било места измени коначне листе, имајући у виду утврђено потраживање у делу камате након отварања поступка стечаја, обзиром да је самим законом предвиђено да уколико после измирења свих потраживања ако постоје расположива средства за исплату, стечајни судија ће одобрити и обрачунати плаћање

камате за овај период, а која се исплаћују свим повериоца сразмерно, независно од исплатних редова.

Правилна је одлука првостепеног суда и у односу на изјављени компензациони приговор, обзиром да је одредбом члана 82. Закона о стечају, прописано је да стечајни поверилац је дужан до истека рока за пријаву потраживања суду доставити целокупан износ потраживања, изјаву о пребијању, те уколико тако не учини губи право на пребијање. Како у конкретном случају није реч о правима и обавезама из више финансијских уговора, то нема места примени одредбе члана 3. Закона о стечају. Дакле, како је у конкретном случају жалилац компензациони приговор изјавио у току трајања парничног поступка по тужби стечајног дужника против стечајног повериоца, овде жалиоца, а која компензациона противтужба је одбачена, то је правилна одлука суда да је овако изјављен компензациони приговор изјављен након истека рока за пријаву потраживања неблаговремен.

На другачије решење у овој правној ствари, не утичу ни жалбени наводи у којима се истиче да је жалилац право на пребијање стекао тек по правноснажности пресуде П 568/18 од 31.1.2020. године, обзиром да Закон о стечају предвиђа могућност пребоја повериоца са стечајним дужником само у односу на потраживања која су настала пре отварања поступка стечаја или даном отварања поступка стечаја, а са изузетком у односу на финансијске уговоре, који уговор овде свакако није.

Из наведених разлога, ценећи првостепено решење као правилно и законито, другостепени суд применом одредбе члана 401. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 7. Закона о стечају, донео је одлуку као у изреци.

БС/ББ

СУДИЈА
Јасминка Обућина, с. р.

За тачност отправа